

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4CdoNa/3/2026
Identifikačné číslo spisu:	4124204334
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4124204334.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore navrhovateľky VARIAFLEX s. r. o., Košice, Werferova 6, IČO: 47 375 728, proti odporkyni D. Ď.C., narodenej XX. F. XXXX, V. J., V. XXX/XXX, zastúpenej Advokátska kancelária Válah, Kišac, s. r. o., Bratislava, Gogoľova 18, IČO: 36 663 051, o zriadenie vecného bremena a o nariadení neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 51C/17/2024, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 25. marca 2025, sp. zn. 26Co/8/2025, 26Co/9/2025 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra uznesením z 13. januára 2025, č. k. 51C/17/2024 - 370 zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia z 25. novembra 2024; uznesením z 5. februára 2025, č. k. 51C/17/2024 - 444 zamietol návrhy navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia doručené súdu 13. januára 2025 a 15. januára 2025. Svoje rozhodnutia odôvodnil právne § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

1.1. Uznesenie č. k. 51C/17/2024 - 370 z 13. januára 2025 súd prvej inštancie odôvodnil tým, že navrhovateľka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha voči odporkyni nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola na pozemku parc. č. XX/X, katastrálne územie V. J., vedený na liste vlastníctva č. XXX (ďalej aj len „pozemok“ alebo „nehnutelnosť“), zapísaná ťarcha, ktorá zabráni jeho ďalšiemu scudzeniu alebo zaťaženiu, až do právoplatného ukončenia súdnych konaní. V predmetnom návrhu navrhovateľka konštatovala, že počas prebiehajúcich súdnych konaní, týkajúcich sa pozemku, došlo k zmene vlastníka a novou vlastníčkou sa stala odporkyňa. Navrhovateľka poukázala na to, že má záujem na tom, aby súdne konanie týkajúce sa predmetného pozemku prebehli riadne a aby bolo možné vykonať prípadné súdne rozhodnutia v jej prospech. Zápis ťarchy zabráni scudzeniu alebo zaťaženiu pozemku, čím sa zabezpečí, že pozemok bude k dispozícii pre prípadné uspokojenie jej

pohľadávky a zároveň by jej mohlo zaťaženie alebo scudzenie pozemku spôsobiť nenapraviteľnú alebo ťažko napravitelnú ujmu, pretože by sa mohlo stať, že by sa pozemok stal nedostupným pre výkon rozhodnutia. Súd prvej inštancie dospejúc k záveru o nedôvodnosti predmetného návrhu konštatoval, že nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a že navrhovateľka neosvedčila naliehavosť bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán, pričom takisto neosvedčila, že by exekúcia rozhodnutia vo veci samej bola ohrozená. Súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľka dostatočne neargumentovala, resp. neosvedčila obavu, že správanie odporkyne by smerovalo k nakladaniu s predmetnou nehnuteľnosťou tak, aby to bolo dôvodom potreby poskytnúť navrhovateľke dočasnú ochranu prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia. Podľa záveru súdu prvej inštancie navrhovateľka dostatočne nepreukázala, aké konkrétne nežiaduce následky by jej vznikli v prípade, ak súd neobmedzil odporkyňu v nakladaní s predmetnou nehnuteľnosťou. Súd prvej inštancie tak z pripojených listín nemal za osvedčené, že by odporkyňa mala úmysel nehnuteľnosť scudziť, resp. ju zaťažiť vecným bremenom. V odôvodnení uviedol, že nevzhladol potrebu dočasne upraviť pomery strán takým spôsobom, akým to požaduje navrhovateľka, pretože z ustanovenia § 325 ods. 1 CSP vyplýva, že zákonným dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Dočasnú úpravu pomerov strán neodkladným opatrením možno pripustiť len vtedy, ak je nevyhnutná, ak je právo tvrdené návrhom dostatočne osvedčené, a ak ochranu práva nemožno zjednať inak, a to bez prejudikovania rozhodnutia vo veci samej. Ďalšou relevantnou otázkou je posúdenie miery proporcionality medzi zasiahnutím do práv povinnej osoby a potreba ochrany práv navrhovateľky. Uviedol, že navrhovateľka sa domáha vydania neodkladného opatrenia z dôvodu bezodkladnej úpravy pomerov podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia ide o opatrenie, ktoré spočíva v uložení povinnosti niečo aktívne vykonať, zdržať sa istých rušivých zásahov, alebo naopak, strpieť určité obmedzenia. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľka vo svojom návrhu neosvedčila skutočnosti, ktoré by vyžadovali ingerenciu súdu vo forme vydania neodkladného opatrenia a neosvedčila, že stav nehnuteľnosti, ktorú nadobudla kúpou, sa od času jej nadobudnutia doposiaľ zmenil, resp. zhoršil do takej miery, že je potrebná jej okamžitá a nevyhnutná rekonštrukcia a to aj s poukazom na ustanovenie § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie poukázal na bod 34. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 11Co/85/2024 - 230 z 26. septembra 2024, vydaného v rámci tohto konania, v ktorom odvolací súd uviedol, že: „žalobca nadobudol nehnuteľnosť, ako sám uviedol, v roku 2024 a už dňa 15. 04. 2024 podal žalobu o zriadenie vecného bremena, a to práva prechodu a prejazdu cez pozemok vo vlastníctve žalovaných. Žalobca si pred nadobudnutím nehnuteľnosti nepochybne túto ohliadol a teda vedel, alebo mal vedieť, či a aký existuje k nehnuteľnosti prístup a či sú tam vybudované inžinierske siete. Pokiaľ teda kupoval nehnuteľnosť s vedomím, že k nej neexistuje riadny prístup, a nie sú vybudované inžinierske siete, pri priemernej predvídavosti a vo vlastnom záujme mal riešiť situáciu so žalovanými ešte pred kúpou a ošetriť si prístup právnymi predpismi aprobovaným spôsobom. Bol by sa takto vyhol súdneho sporu, v rámci ktorého považuje súd za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa nemôže venovať riadnemu dokazovaniu vo veci samej (zriadenie vecného bremena), pretože opakovane musí rozhodovať o návrhoch žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a o podanom odvolaní zase rozhoduje odvolací súd, čo však neustále predlžuje konanie vo veci samej. Pokiaľ sa žalobca bez ďalšieho spoliehal na to, že žalovaní budú súhlasiť s jeho návrhmi a tým dôjde k obmedzeniu ich vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, potom sa žalobca sám dostal v dôsledku svojho ne/konania do situácie, že nemôže pristúpiť k rekonštrukcii nadobudnutej nehnuteľnosti. Aj z uvedených dôvodov vyplýva, že žalobca neosvedčil dôvodnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia.“ Keďže v prejednávanom prípade išlo o návrh na neodkladné opatrenie po začatí sporu vo veci samej, súd prvej inštancie nerozhodoval o nároku na náhradu trov konania, nakoľko o tomto nároku bude rozhodovať v rámci rozhodovania o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP, to znamená v rozhodnutí vo veci samej.

1.2. Uznesenie č. k. 51C/17/2024 - 444 z 5. februára 2025 súd prvej inštancie odôvodnil tým, že 13. januára 2025 navrhovateľka doručila súdu ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia domáhajúc sa, aby súd zakázal D. X. a M. X.Ď. nakladať s pozemkom parc. č. XX/X katastrálne územie V. J. vedený na liste vlastníctva č. XXX. Predmetný návrh odôvodnila rovnakým spôsobom ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z 25. novembra 2024. Dňa 15. januára 2025 bol súdu

doručený ďalší návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil odporkyni povinnosť odstrániť oplotenie brániace prístupu k nehnuteľnosti navrhovateľky: parc. reg. „C“ č. XX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3 260 m² s rodinným domom súp. č. XX zapísanej na LV č. XXXX v k. ú. V. J.. Prístup k tejto nehnuteľnosti je možný iba cez pozemok, ktorý je vo vlastníctve odporkyne a navrhovateľka v návrhu v tejto súvislosti poukazovala na § 127 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka tvrdila, že nie je iná možnosť ako sa dostať na jej pozemok a odporkyňa jej bráni v prístupe tým, že na svojom pozemku zriadila oplotenie. Ďalej navrhovateľka uviedla, že 15. januára 2025 vykonala obhliadku svojej nehnuteľnosti a zistila, že na dome chýba strešný okap, nachádza sa tam sneh, ktorý sa topí a voda zo strechy steká po stene domu a spôsobuje jej vlhnutie, pričom voda, ktorá steká na chodník sa odráža od betónového chodníka a vlhčí stenu domu. Vlhkosť spôsobuje postupné znehodnocovanie steny a poškodzovaniu stavby bude dochádzať čoraz intenzívnejšie kvôli blížiacim sa jarným mesiacom. Preto je podľa navrhovateľky nevyhnutné odstránenie predmetného oplatenia pre opravu nehnuteľnosti a zabráneniu jej poškodzovania. Navrhovateľka pripojila aj fotografiu, z ktorej malo vyplynúť vlhnutie steny domu. Navrhovateľka konštatovala, že o absencii strešného okapového systému na budove sa dozvedela nedávno a je potrebné, aby bezodkladne konala za účelom ochrany svojho majetku. Za týmto účelom sa opakovane snažila dohodnúť s odporkyňou, avšak tá nekomunikuje a bráni jej v prístupe k nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie vo vzťahu k návrhu doručenému súdu 13. januára 2025 uviedol, že predmetný návrh vyhodnotil ako nedôvodný, keďže výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti je odporkyňa a iba vo vzťahu k nej sa možno domáhať zákazu nakladania s predmetnou nehnuteľnosťou. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že ani vo vzťahu k odporkyni navrhovateľka neosvedčila naliehavosť bezodkladnej úpravy pomerov strán a ani to, že by exekúcia rozhodnutia vo veci samej bola ohrozená a tak neosvedčila obavu, že by odporkyňa mala podniknúť kroky smerujúce k nakladaniu s predmetnou nehnuteľnosťou tak, aby to odôvodňovalo potrebu poskytnúť navrhovateľke zo strany súdu dočasnú ochranu formou neodkladného opatrenia. Navrhovateľka zároveň neodôvodnila a nepreukázala aké konkrétne nežiadúce následky by jej vznikli v prípade, že by súd odporkyňu neobmedzil v nakladaní s predmetnou nehnuteľnosťou, resp. aká exekúcia, akého nároku by mala byť ohrozená. Vo vzťahu k návrhu doručenému súdu 15. januára 2025 súd prvej inštancie uviedol, že súd rovnako ani v tomto prípade nevzhliadol potrebu dočasne upraviť pomery strán takým spôsobom, akým to požaduje navrhovateľka, nakoľko neosvedčila, že stav jej nehnuteľnosti sa od času jej nadobudnutia zhoršil do takej miery, že je potrebná okamžitá a nevyhnutná rekonštrukcia. Poukázal na svoje predchádzajúce rozhodnutia, ktorými boli návrhy navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuté ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 11Co/85/2024 - 230 z 26. septembra 2024 (vydaného v rámci tohto konania). Súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo možné vyhovieť návrhu aj z toho hľadiska, že samotné odstránenie oplatenia by neoprávňovalo navrhovateľku vstúpiť na pozemok vo vlastníctve odporkyne. O trovách konania súd prvej inštancie nerozhodoval, vzhľadom na to, že o nich bude rozhodovať v rozhodnutí vo veci samej.

2. Krajský súd v Nitre na odvolania navrhovateľky uznesením z 25. marca 2025, sp. zn. 26Co/8/2025, 26Co/9/2025 uznesenia súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Z obsahu súdneho spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľka sa domáha podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu prvej inštancie 23. novembra 2024 voči odporkyni nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola na pozemku parc. č. XX/X, katastrálne územie V.A. J., vedený na liste vlastníctva č. XXX (ďalej len „pozemok“), zapísaná ťarcha, ktorá zabráni jeho ďalšiemu scudzeniu alebo zaťaženiu, až do právoplatného ukončenia súdnych konaní. Dňa 13. januára 2025 navrhovateľka doručila súdu ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia domáhajúc sa, aby súd zakázal D. X. a M.F. X. nakladať s pozemkom parc. č. XX/X katastrálne územie V.A. J. vedený na liste vlastníctva č. XXX. Dňa 15. januára 2025 bol súdu doručený ďalší návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil odporkyni povinnosť odstrániť oplotenie brániace prístupu k nehnuteľnosti navrhovateľky parc. reg. „C“ č. XX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 260 m² s rodinným domom súp. č. XX zapísanej na LV č. XXXX v k. ú. V. J.. O predmetných návrhoch navrhovateľky rozhodol súd prvej inštancie napadnutými uzneseniami. Uznesením č. k. 51C/17/2024 - 368 z 10. januára 2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. januára 2025, súd prvej inštancie pripustil, aby z konania vystúpili doterajší žalovaní 1/ D. X.H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/XXX, V. J. a 2/ M. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/XXX, V. J. a na ich miesto vstúpila

odporkyňa. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neosvedčení potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Pojem „potreba bezodkladne upraviť“ pomery medzi stranami sporu“ je potrebné vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma. Odvolací súd poukázal na to, že navrhovateľka v tejto otázke neunesla dôkazné bremeno, pretože neosvedčila, že úmysel odporkyne by bol scudziť predmetnú nehnuteľnosť alebo ju iným spôsobom zaťažiť a skutočnosť, že počas konania bola na ňu prevedená ako na príbuznú osobu ešte neznamená osvedčenie účelovosti budúceho možného nakladania s touto nehnuteľnosťou, resp. osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Na podporu svojej argumentácie navrhovateľka predložila výpis z listu vlastníctva preukazujúci jej vlastníctvo k pozemku, ktorý má byť susediaci s predmetnou nehnuteľnosťou vo vlastníctve odporkyne. Tento dôkaz však nijakým spôsobom neosvedčuje, že by odporkyňa v budúcnosti mala nakladať so svojou nehnuteľnosťou tým spôsobom, že by ju predala tretej osobe, alebo inak zaťažila. Teda tento dôkaz nepredstavuje osvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu, že by bola exekúcia ohrozená. Takisto ani vo vzťahu k princípu proporcionality odvolací súd nepovažoval za primerané obmedzenie práv odporkyne, vzhľadom na to, že navrhovateľka neuviedla aké nepriaznivé následky by jej mali vzniknúť v prípade, ak by odporkyňa nebola obmedzená v nakladaní s predmetnou nehnuteľnosťou. Navrhovateľka tak nešpecifikovala, aká konkrétna a bezprostredná ujma jej bez nariadenia požadovaných neodkladných opatrení konaním odporkyne hrozí. Odvolací súd konštatoval, že samotná skutočnosť spočívajúca v tom, že navrhovateľka nemá zabezpečený prístup k svojej nehnuteľnosti ešte nezakladá potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia. Odvolací súd uviedol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu prvej inštancie 15. januára 2025 smeruje proti subjektom, ktorí nie sú vlastníci predmetnej nehnuteľnosti, pretože aktuálnou vlastníčkou je od 16. septembra 2024 odporkyňa. To znamená, že aj v prípade, ak by došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia, tak by bolo v tomto prípade neúčinné a nevykonateľné.

2.1. V otázke odstránenia plotu odvolací súd konštatoval, že ani v tomto prípade nepovažuje za osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie, keď navrhovateľka v prípade kúpy predmetnej nehnuteľnosti sa nemohla len spoľahnúť na to, že sa súdnou cestou vyrieši otázka prístupu k tejto nehnuteľnosti. Skutočnosť, že si odporkyňa na svojom pozemku postavila plot sama osebe neznamená osvedčenie vyššie uvedených skutočností. Ak sa odporkyňa bráni voči zásahom do jej vlastníckeho práva zo strany navrhovateľky, pretože nesúhlasí s jej návrhmi, nie je možné len z tejto skutočnosti dospieť k záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia navrhovaným spôsobom navrhovateľkou. Odvolací súd poznamenal, že ani v prípade odstránenia predmetného oplotenia, táto skutočnosť by navrhovateľku neoprávňovala vstúpiť na pozemok odporkyne. Odvolací súd zdôraznil požiadavku primeranosti neodkladného opatrenia, teda neodkladné opatrenie by malo byť nariadené v nevyhnutnom rozsahu, aby bola aj protistrana, resp. odporkyňa obmedzená vo svojich právach čo najmenej. Odvolací súd ďalej zdôraznil, že v danom prípade nie je možné naplniť požiadavku primeranosti, pretože v prípade nariadenia neodkladného opatrenia týkajúceho sa odstránenia predmetného oplotenia, by táto skutočnosť neoprávňovala navrhovateľku vstúpiť na pozemok odporkyne, tak ako správne uviedol súd prvej inštancie. Navrhovateľka ani v tomto prípade neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keďže ako dôkaz doložila snímku stavby, z ktorej odvolaciemu súdu nevyplýva poškodenie stavby navrhovateľkou tvrdným spôsobom, resp. hroziacu ujmu. Teda navrhovateľka nepreukázala, že je potrebná okamžitá a nevyhnutná rekonštrukcia predmetnej nehnuteľnosti. Odvolací súd tak dospel k záveru, že ani v jednom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

2.2. Záverom odvolací súd konštatoval, že neustále podávanie návrhov na nariadenie neodkladných opatrení zo strany navrhovateľky, zaťažuje samotné konanie vo veci samej, keďže súd prvej inštancie nemôže konať a rozhodnúť v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania zakotveného v čl. 17 CSP. Súd prvej inštancie musí bezodkladne rozhodovať o neustálych návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom odvolania proti jeho rozhodnutiam musí predkladať odvolaciemu súdu na rozhodnutie. Tým je zamedzená rozhodovacia činnosť súdu prvej inštancie vo veci samej. Odvolací

súd konštatoval, že takéto konanie navrhovateľky hraničí so šikanóznym výkonom práva z dôvodu neustáleho podávania návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie sú riadne odôvodnené, resp. osvedčené v rámci potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Odvolací súd tak dáva do pozornosti čl. 5 CSP, podľa ktorého zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Odvolací súd nerozhodol o trovách odvolacieho konania v súlade s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP, keďže rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie (celkovo trikrát), prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 420 CSP z dôvodu, že konanie trpí vadami. V prvom podanom dovolaní namietala, že sudy nižších inštancií nesprávne posúdili podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 CSP. Ďalej namietala, že odvolací súd sa nedostatočne vysporiadal s citovanou judikatúrou najvyššieho súdu a jeho rozhodnutie je v tejto časti nespreskúmateľné a arbitrárne. V otázke odstránenia plota vytýkala odvolaciemu súdu, že nesprávne posúdil naliehavosť potreby zásahu a aplikáciu § 127 ods. 3 OZ a ignoroval osvedčované zhoršovanie stavu nehnuteľnosti, ktoré predstavuje bezprostredne hroziacu ujmu. Bola názoru, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne a preskúmateľným spôsobom nevysporiadal so všetkými jej odvolacími argumentmi a jeho rozhodnutie je nespreskúmateľné. Argumentovala, že názor odvolacieho súdu v otázke odstránenia plota je v rozpore s judikatúrou a poukázala na viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu. V druhom podanom dovolaní vyvodzovala prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP s tým, že dovolanie je prípustné, ak rozhodnutie závisí od vyriešenia právnej otázky, ktorá je odvolacími súdmi rozhodovaná rozdielne. Vytýkala odvolaciemu súdu, že vyložil § 325 CSP v rozpore s judikatúrou najvyššieho súdu a poukázala na rozhodnutia sp. zn. 4MCdo/5/2011 a 4Obdo/94/2020, ktoré pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia už pri pravdepodobnej hrozbe zmarenia exekúcie. V treťom dovolaní odôvodňovala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP a dôvodnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia vecí. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, resp. nariadil neodkladné opatrenie.

4. Odporkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu konštatovala, že uznesenia odvolacieho súdu nekonzumovali vec samú a nemajú povahu rozhodnutia vo veci samej a nie sú rozhodnutiami, ktorými sa vec končí a preto dovolanie nie je prípustné. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol, resp. zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) /ďalej aj len „najvyšší súd“/ po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastníčka konania zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje navrhovateľka z § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii jednotlivých procesných väd konania v zmysle § 420 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

9. Najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho

súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. Najvyšší súd nespochybňuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takeého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/157/2017, 5Obdo/76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., *Civilný sporový poriadok*, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458).

11. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, potvrdil. V danom prípade dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je ani rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobkyňa podala na Okresnom súde Nitra dňa 15. apríla 2024 žalobu vo veci samej a to žalobu o zriadenie vecného bremena spočívajúceho v práve prechodu a prejazdu cez pozemok parcela č. XX/X, k. ú. V. J., zapísaná na LV č. XXX.

12. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Takáto situácia môže nastať v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu.

13. V predmetnej veci však nejde ani o jeden z vymenovaných prípadov. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním navrhovateľky nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože žalobkyňa podala tak, ako bolo vyššie uvedené, pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej a teda rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nekonzumuje vec samu.

14. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľkou namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

15. Pokiaľ navrhovateľka v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a), b) CSP v dovolaní namietala, že konajúce súdy nesprávne zistili a vyhodnotili skutkový stav, dôsledkom čoho je i nesprávne právne posúdenie celého sporu, dovolací súd pripomína, že podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1/ nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). Napadnutým uznesením odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie podľa § 357 písm. d) CSP (v zmysle ktorého odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia). Prípadné nesprávne právne posúdenie veci by preto nemohlo s poukazom na § 421 ods. 2

CSP založiť prípustnosť dovolania.

16. So zreteľom na uvedené dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie navrhovateľky nie je v zmysle § 420 písm. f) CSP prípustné, preto ho podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné odmietol.

17. Nad rámec dovolacieho konania dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa stotožňuje s odvolacím súdom, ktorý konštatoval, že neustále podávanie návrhov na nariadenie neodkladných opatrení zo strany navrhovateľky, zaťažuje samotné konanie vo veci samej, keďže súd prvej inštancie nemôže konať a rozhodnúť. Navyše sa dovolaciemu súdu javí, že podané dovolania vykazujú známky použitia umelej inteligencie (neúplné heslovité vety napr. odkážte na 4MCdo 5/2011 a 8Cdo/83/2017; pri procesnej vade citujte 2Obdo/103/2021; zákaz scudzenia spojte 4Mcdo 5/2011 + 4Obdo/94/2020 - zdôraznite, že intra-familárny prevod počas sporu napĺňa štandard „reasonable apprehension“; odstránenie plota: odvolajte sa na 17Co/50/2019 - odvolací súd v obdobnej veci nariadil NO a poukážte, že KS Nitra prehliadol ustálenú prax) a takouto formou je napísané celé dovolanie. To vedie dovolací súd k domnienke, že dovolateľka generovala podanie pomocou niektorého modelu umelej inteligencie. Nie je podstatné, s pomocou akých osôb či nástrojov dovolateľka spracovala podanie k súdu, avšak prevzala za podanie plnú zodpovednosť a zodpovedá teda aj zo prípadnú halucinujúcu argumentáciu umelej inteligencie, ak bola pri vytvorení podania použitá.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.